



Cartoon: Peter Bosteels.

De eerste openwaterduik

Na alweer een leuk uurtje in het zwembad vertelde Nella dat het water nu warm genoeg was om te gaan duiken in open water.

Waarom zeg je 'open water'?", vroeg Fred. "Bestaat er dan gesloten water?"

"Met open water bedoelen we een grote oppervlakte water die niet speciaal beschermd is. Dit kan een meer of een zee

zijn. Een zwembad is lekker warm en met een dak erop, en is voor ons geen open water".

"We gaan dus buiten duiken!", besloot Skubba enthousiast.

Het was niet dat hij nog niet in een meer gedoken had, maar nu mocht hij dit doen met echt duikmateriaal. En als een vol-leerde duiker.

"Wanneer? Wanneer?", drong hij aan.

"Nu zaterdag", antwoordde Nella.

En zo werd het zaterdag. Skubba en Fred waren er niet alleen. Ook de andere jeugd-duikers waren er en allemaal keken ze er naar uit. Eindelijk zouden ze gaan doen waar ze allemaal van gedroomd hadden.

Sommigen hadden een beetje schrik voor het onbekende. Een meer is toch geen zwembad. Het water was niet zo helder en er zaten echte vissen is.

Maar eerst werd er een briefing gehouden. Terwijl ze in een cirkel stonden, vertelde de duikschoolverantwoordelijke wat ze zouden doen, waarop ze moesten letten en met wie ze zouden gaan duiken. Skubba vond het leuk dat hij met Nella mocht duiken, want blijkbaar was zij niet de enige waarmee ze mochten duiken. De andere instructeurs zagen er vriendelijk uit, maar hij kende Nella het best.

Na de briefing haalden Skubba en Fred het duikmateriaal: de fles, de ademautomaat en de 'jacket'. Samen met Nella maakten ze zijn materiaal klaar. Na een laatste controle droegen ze het materiaal, zijn loodgordel en zijn vinnen, naar de waterkant. Daar werd alles mooi neergelegd. Daarna zei ze hem dat hij zijn duikpak mocht aantrekken en dat ze hem zou komen halen als ook zij klaar was.

Spannend! Skubba was zo zenuwachtig dat Fred moest helpen hem in zijn pak te hijsen. Ook het aantrekken van zijn handschoenen kon hij niet zonder hulp. Nella had hen tijdens de trainingen verteld dat duikers elkaar hielpen en – hoewel Fred niet echt dook – voelde hij zich door zijn vriend te helpen ook een duiker.

Skubba was amper klaar toen Nella volledig uitgerust naast hem stond.

"Klaar?", vroeg ze hem, terwijl ze alles grondig nakeek.

"Ja!", riep Skubba enthousiast.

"Dan gaan we naar de kant en daar meld je maar aan bij de 'veiligheid aan de kant', die daar ergens op ons staat te wachten", zei Nella.

Skubba had goed opgelet tijdens de briefing, zodat hij wist wie de veiligheid was en waar hij stond. Hij vertelde hem zijn naam en die van Nella. Daarna stapte hij richting het water. Deed zijn materiaal aan. Controleerde het materiaal van Nella en zij keek zijn materiaal na. Alles was OK.

Ze stapten samen het water verder in. Nog een snelle controle van de werking van het materiaal en weg waren ze ... ■

PATRICK VAN HOESERLANDE